

HRVATSKA RIEČ

Predplatna cijena: na godinu K 12. — Za po godinu K 6. — Za Šibenik na godinu donasajem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglaši tiskaju se po 16 para petit redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unapred platite. — Pribroćena pisma i zahvale tiskaju se po 20 para po petit redu. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vraćaju

U znaku terora i podmićivanja . . .

Minula je ova borba. To jest, minula je prva epizoda ove epeje, koja sada tek započinje. Dvoboj Krstelj-Ivčević prvi je jaki sudar između pobjednošto stajajuće stranke prava i Utvare, koja umije i u biegu bacu zadnje, ali i najotrovnije svoje strijelice.

Utvara se pod udarcima dra. Krstelja u ovu izbornoj borbi zmijski i nastojala skloniti glavu svoju, Ivčeviću, da ne bi prsnula. I uspjelo im je, da mu život prodri još za nekoliko kratko vremena. Trebalo je, da Dalmacija utvaraška listom ustane na noge i da sva pohrili na biračište, gdje je dr. Ivčević sramotno stradavao; e da ga bar još ovaj jedini put bar prividno spasi. Bili smo očvidni svih onih bezkonja, svega nasilja, svega terora, pustog mta i podkupljivanja, koja su udruženi utvarši i demokrati u ovom znamenitom i historičnom izboru upotrebili. Vidili smo svu golotinu i sav sram onih razočarenih od nemoralia i nepoštenija elemenata, koji svojom doktrinom materialističkom, svojim elastičnim i oportunističkim poštenjem, svojom praksom ustrcavaju otvor u zdrave žile našeg naroda. I dodjoso do zaključka, da iz ove borbe stranka prava mora izći svježija, jača, čeličnija, za nastavak spremnija no dosad, e da konačno sruši ovu korupciju, kojoj je im: Utrava!

Izbor u kotaru Drniš-Trogir dovršio je tim, da je Ivčević određen za zastupnika. Jer Ivčević, kako zgodno jedan svećenik primjeti, nije po narodu, izabran za zastupnika, nego po vlasti određen. Vlada je pustila slobodne ruke u zemaljskom odboru i občinama, da teritoriju punom parom. Možda Dalmacija ne ima, drugog primjera ove strašne borbe. Pet občina urotilo se proti dr. Krstelu, proti stranci prava, koja ga je nosila. I one učinile preko svojih organa sve što moguće i ne moguće. Sredstva se ne birala. Paroja je bilo: nek se spasi Ivčević, ma uz kakve uvjete, ma uz kakve žrtve. Terorizam je svudje kulminirao. Ne znamo, da li je bio gori na Lečeveci, ili u Drnišu, u Trogiru ili u Promini i Kaštelju. Načelnici vidište spojen svoj obstanak sse osim Ivčevića, te da spase sebe, spasiše njega, pogazivši obraz svoj pre nadromom. Utvara je novac sipala kao da raspolaže nepresušivim vrelom. Deset kruna je bio minimum, kojim se je plaćao glas, a ta svota se za neke dizala i do stotine. U Drnišu i Promini je k tomu bilo podpuno obsadno stanje. Oružništvo i vojska blokirala u Drnišu sve. O oružnicim čemo govoriti drugi put, a u pameti su nam još svježi odurni prizori, kojim smo bili svjedoci.

Ivčević je opet zastupnikom. Za njega je palo 5624, a za dra Krstelu 4904. Ueno 5624 Ivčevićevih imao preko 1500 mrtvih i onih, koji su u Americi. No mrtvi za Ivčevića oživje, a Amerikanici su kućam povratili. Ove brojke su najbolji znak, koliko li je palo pravih glasova za Ivčevića.

Ovakav izbor Pirova je pobjeda. Da je u dr. Ivčeviću i zere ponosa, on bi se studio niti ovaj mandat, koji je sinorim izkvari i smrte.

Ivčevićev izbor je zadnji trajz umirućeg, a u sustini nije drugo nego plebiscit pod-kupljenih, mrtvih i odsutnih.

Pozdrav pravaša akademičara „Stranci prava“ u Dalmaciji.

Dalmatinska starčeviščanska akademika omiljena na hrvatskom sveučilištu u Zagrebu, oduševljeno pozdravlja pobedu pravaške misli u Dalmaciji. Patriotskom je zebnjom ali pouzdanjem u svjest našega naroda pratala upravo divsku borbu „stranke prava“ prigodom ovih izbora protiv nemoralia i nepoštenja utvaraša i t. z. naprednjaka pod protektoratom c. k. vlade i njoj na razpolaganju stojecih državnih i autonomaških aparata.

Čisto hrvatstvo triumfira nad bezbožnim i bezimenim slavjanstvom ili bolje rečeno srpsvom, kojemu kaškrina služi t. v. narodno jedinstvo Hrvata i „Srba“, da lakše zavede hrvatski narod prozirnom svrhom, da mu onemogući njegov individualni državni i narodni život.

Novo doba svrće našoj užoj domovini, bolju budućnost možemo da gledamo pobjedom predloženika „stranke prava“: Prodana, dra. Duližica, prof. Perića, dr. Sesardića, aako bude i malo nepristranost sa strane vlade i dra. Krstelja kod užeg izbora, tih značajnika, samopričornih, poštenih, nesobičnih i spremnih ljudi, koji će sve svoje sile uložiti u rad oko podignuća hrvatskoga naroda na kulturnom i ekonomskom polju u koliko to bude moguće u ovom nesnosnom i pogubnom dualističkom sustavu, inauguriranom devizom vlastodržaca „divide et impera“. „Stranka prava“ neka ne sustane na putu purifikacije našega javnoga života našim područjima, uvez za podlogu svoga rada samo čisto hrvatstvo kao oznaku našu nacionalnu i državnu, e da se tako u buduće zapriče mnoge sablažnje pojave kod kuće i u stranom svetu.

Treba sustavnog i organizovanog rada da što bržim tempom maknemo sa političkog počela unutarnje protivnike, da namejemo na taj način bude borba lakša i uspješnija, za oživotvorenu narodnih ideal protiv vanjskih nepristupa. Pozdravljajući pobjedu pravaške misli, pozdravljamo slogan dalmatinskih pravaša u koju neka se ngleđaju i ostali dlijem hrvatskih zemalja.

Za akademsku pravašku omladinu iz Dalmacije: Ramor, Cuzzi, Machiedo, Kožul, Jurin, Vidović, Sokol, Lesić, Katalinić, Muscatello, Dalmatinić, Mirković, Dražić, Jurjević A., Jurjević L., Tolentino, Jeropić, Koralet, pl. Finetti, Vesić, Knežević, Dobud, Matković, Simunović, Bačić, Bartulic, Marić, Lisarić, Škaric, Bajlo.

Prva pravaška pobeda Stona i okoline.

Ko iole poznalike u Stonu i okolicu,

moramo priznati silne potežkoće, kojima je bila izložena stranka prava prigodom izbora zastupnika za carevinsko Vieće. Stonom odavan vlasta nečuvenom bezobzirnošću oligarhija poznate gospode . . . a u Stonskom Primorju, njihovi blizanci i pioniri bez ikakve duševne vršnoće, delje u crvenkapama: Vičan Mali i Vojvoda Veliki, dopuz u Visočanima, koji su se u Primorju „vitezki“ proslavili time, što huškaju narod, da ne plaća krvavi trud pravaških popova, nego samo muku, kurkuru i kamate nekih stonskih sveslinih trgovcima, a ovaj led morala je stranka prava da prelomi. Netom se proglašila kandidatura našeg čestitog dr. Mate Drinkovića, naša se stranka u Stonu stavila u potrebitne dogovore, da poluči sporazumljenje pristaša, ali su smješta — čemu smo se i nadali — Perčevci, Bandurovići, Vičanovići i Vojvodaši ustali proti njemu i sve sile uložili za protivnika njegova liepog aristokrata Čingriju (— gosparu Melku, ime ti je Vrgočić!) koji je tako obljebljen u Dubrovniku, da ga niko niti u fotografiji ne može vidjeti i zato su mu odredjili tudi kraj, onako gospa Pera. Ti tirani dali su se na žilav posao: nije bilo težaka u stonskom Primorju, komu nisu namugnili, obećavali, a najviše prietili kao svojim oskudnjim dužnjicima. Njihovi plaćeni ulaci, teklici, agitatori svake vrsti obilješteli su dan i noć po stonskom Primorju, da se spasi ili ulovi, što se moglo uloviti, jer u Stonu, Hodilju, Malom Stonu, Česvinci, Broce, Kobušu i svakud neslu se smjeli nitil prikazati. Pri ruci su im bile banke — gospar Melko je izašao i na poprište časnim naslovom Predsjednika Hrv. Vjeroski Banke — pri ruci im je bio jedan savjetnik, sv. financijer okoliša, ne znamo dati od straha ili simpatije, aho hoćete i neki carskih kraljkičini. Ipak čest našoj stonskoj gospodi, jer su vidjeli, da su sami i priznali se slabima, da nemaju više onog svemoćnog upliva

kao nekada, da im narod više malo i nimalo ne vjeruje, da će njihovi plaćeni teklici slabu uspijeti. Trebalo je dakle pomoćnički četa, Brzjavno-moć predsjednika Vjeroskih dubrovačke Banke — ovaj naslov daje karaže — Čingriju, da je ni pošalje „školovanih“, učenih agitatora, jer n. pr. Vičan i Vojvodi nemaju nikakve obrabe. Zbila dodjeda iz Dubrovnika tri momka od oka: pisar Čingrijine kancelarije neki Mišić, i poslužnik tiskare famozne papirnice „Crvene Čurke ili Čurli“ — ne znamo, samo točno znamo, da je u Stonu prodavao kriješ i drva i poslije toliko aventure, nakon petnaest godina težko i naporna učenja još nije položio nijedan ispit, ali sada milosrdnici postavise ga za uređenika, bolje za podvornika kod „Crvene“; treći dehja bijaše pravnik Buconić iz dubrovačkog Šumeta, koji je imao nalog od „advokata“ Čingrije, da zastraši rođake Buconice u Ošljemu, neka rabotu za svoga zastupnika u nekoj vrlo škakljivoj parnici inače slabu pravdu . . . No odatle osramoteno mora da bježi u Ston. Vrlj Čurlo kasa u Ponike svoje rodno mjesto. A Mišić? I on ode u Primorje. Nego da bolje uspije, neki vragovi kazale, da je uzajmio kapu, ječeremo, i opanke u nekog Punca u Dolima. I taj sada preporodjeni pučki čovjek grli i ljubi svakoga, koji se kroz krom kršti a u Smodlaku i Čingriju vjeruje.

Jelo se i pilo, vodilo kolo u Liscu, Doliću, Visočanima, Čepikuću, napunjalo se i — oprostite: popravljalo glasovnice, davalo se svakomu po Bogu-bratu tajno nešto u ruke. Slična je igra bila po Smokovljima, Stupi, Topolomu i Ošljemu. Govori se da se po Stonskom Primorju izdalo 8.000 kruna, sve u zlatu. Dijna stranka, ili bolje njezini požrtvovani pristaše u Stonu i odlomcima bili su, istina, prazni rukli, ali su pristupili narodu vredna čela, mirne savjesti, i jedina njihova pomoć bilo je poštjeđe naroda i njegovu duboko vjernu osjećanje. Lomila se nepratielski otvorena kopija po Stonu i okolicu iako su gdje ranile koga, ipak je pošten, češtan i neodvisan narod ostao netaknut.

Na 11. m. p. m. prije izbora bila je svećana i javna skupština u Stonu, kojoj je prisustvovao kandidat simpatični naš dr. Mate Drinković. Od Hodilja gdje se iskrepo, da po Stonu, njegov je doček sličio triumfalnom ulazu jednog rimskog imperatora. Sve što je živo u Stonu i neposrednoj okolici — više od 1000 duša — došlo je u susret vrhom pravaškom boriocu dr. Drinkoviću, svu odlomcu Stona izali su u susret svojim baracima, masa ga je frenetično pozdravljala, djevojčice posipale cvjećem a sokolska, stonska omladina digla je dličnog kandidata na svoja ramena i ponela ga kroz masu uz svečanu ovaciju do mjesta skupštine. Sve što je otmeno, svjetlost, nezavisno, veselio se slavodobitošu dolasku dr. Drinkovića. Skupština je otvorio predsjednik iste gosp. Ivo Milinarić, duša pravaške stranke u Stonu, koji je vatrenim riečima oskoljio narod, da stupi u boj proti pašaluku, presiji, tiraniji neke gospode, i da se slobodno svoj glas za zasluznog rođljuba, preporoditelja Šibenske okolice, dličnog borioca narodnih svinjina, seljačkog sina dra. Mata Drinkovića. Zatim pregovori sam kandidat dr. Drinković iz terase Restauranta Vlašić, a narod, netom ga je opazio, zaglušen pljeskanjem pozdravio njegovu prisutnost. Svaka njihova rieč bila je aklamirana neopisivim oduševljenjem od narodne mase. Poslani teklici iz Dubrovnika, 3 (slovom tri) na broju, derali su se najzasukaniji dubrovački uličari, samo da sprječe sjajni govor našeg kandidata, koji je trecno, objektivno, zanosno, pravom gosporničkom silom kroz čitav sat govorio i predložio narodu njegove potrebe, razvijajući razumljivo svoj program, po komu će udesiti svoj rad. Narod je bio osvojen od njegove rieči i zahvalio mu neopisivom ovacijom. Isti protivnici priznaju, da ovakva spontana, neprisiljena, srčana i pučkog slavlja Ston još nije doživio.

Posebne govorice milovidne Stonjske djevojčice u bielu odjevne oslovile dičnog dra. Drinkovića zgodom pjesmicom i predadoše mu u

znak vječne odanosti veoma ukusno spletenu bouqet svježa cvjeća. Zatim prema programu skupštine bi podjeljena rieč vlač. Nedjeljko Sabatini, koji je govorio uime stonske okolice. Branim i zanosnim riečima istaknuo važnost današnje izborne borbe i prikazao bankrota tobožnja „narodne“ stranke, koja se pred sviđenjem naravnim rasulom, da izbjegne zasluženu smrt, zdržuila sa „naprednom“ (!) demokratskom(!) strankom slijepstvog harambaše i time smatranu poljubljiva skute svoga sve do jučer najljuteg neprijatelja. „Korupcija, pašaluk, strašni politički fiasco zadnjeg vremena — kazao je govornik — protivni stranaka dokazao je, da jedino hrv. stranka prava garantira moralne i gospodarske interese naroda proti sili i nepravdi! . . . A kad su protivnici uvjedili, da će ih govornik samo golim činjenicama uništiti, napravili su takovu bjesomučnu galamu, da je uzrast narod, koji je burno pljeskao govorniku, iztrupio proti deranima i protjerao iz skupštine nepozvanog goste. Iza skupštine je narod listom izpratio dr. M. Drinkovića do Malog Stona, pjevajući odkrivene glave „Lepa naša“, pozdravljajući dičnog kandidata narodnim bojama i vičući „dolje nametni i tirani, dolje sluge Melka Čingrije“! Ginaljiv je bio raznakan naroda sa neustrašivim pravaškim boricem dr. Drinkovićem, koji se ukrcao u lađu i skicenu trobojnicama.

Na dan Sv. Ante protivnici su se hvastali, da će imati ogromnu večinu, jer su najbolje znali, kojim su se sredstvima služili kod izbora. Govorili su sjegurno i brzojavili na sve strane, da će imati najmanje (l.) 600 glasova večine. Svin prijetnjama, presijom, podničivanjem itd. nisu moralno govorili — izbjegli niti jedan glas večine, jer ono 56 glasova večine sa njihove strane, kako je službeno javljeno, ne sačinjava nikavu pobedu, jer se konstatuje, da je oko 50 naših seljaka neupućen došlo bez legitimita, neki radi dugog čekanja podješi kući bez da su glasovali, a 9 finansiraju iz okolice dali su prisiljeni glas gosparu Melku. Silno i neugodno je bilo razočaranje i iznenadjenje sa strane protivnika! Sve do zadnjeg časa bučili su sa svojim pandurima, bahato se kočili po Stonu kao kakvi Don Kišoti, ali kad su čuli porazne glasove o izpadku stonskih izbora, pokunjeni tih i mirno ostavili ulice i kavane, da sačinjavaju onu Antunovu noć sladki sanak... Protivnici se čude, i u zdvajanju su kazali sutradan sasvim iskreno: „Pravaši se mogu slobodno dičiti svojom pobedom!“ Neukom narodu iz Primorja neki gospodari su tumaćili, da se kod izborno žare dogodila neka magična, paklenska spletka — Bože sačuvaj! Te zlobne glasove pobio je iskreno i jedan njihov član komisije — ako hoće mogli bismoga imenovati — da je spomenuta insinuacija „infama ktevera“, jer da je sve teže pravedno i redovito kod izbora. Svi članovi komisije postupali su korektno, a g. Nikolić je svojim držanjem pokazao samu pravednost i nepristranstvo kako je i u „izjavi“ odgovorio. Čujemo da onu noć mnogi nisu spavali, pače da je nekima težko nauđilo, i da su se nemilo previjali. Glas se, da je Mišić zavjetovao, da ne će više u Ston, i kad se, samo spomene to ime, da se naježi.

A čujemo, da se je Čingrija tako natujio, da će iztjerati iz svoje kancelarije deluju Mišića, a iz uredništva gromopucatelju „Crvene Čurke“, te da ne će više imati posla sa stonskim gospodarima, što su ga onako blamirali. Stonski je puk odavna je trpio silovitost oligarha i ovi prijedaji će kroz čekao i dočekao, da izkaže, da ne će stati pod ničijom papucom. Stonski je puk shvatio, da novac i sila danas ništa ne vredi, nego samo obraz i poštjenje. Ovi izbori su jasno dokazali, koliko narod ceni on stranku, koja datira od Pavlinovića, Klaića, Vojnovića i Ante Starčevića, koja se danas bori proti izdjenjenoj „narodnoj“ stranci u savezu sa demokratskom i srbskom, ovom prigodom je narod demonstrativno dao svoj glas stranci, koja poštuje i njegova kršćanska čuvstva i propovijeda čistu, nesobičnu ljubav prama, hrvatskoj

domovini i narodu, dok je svrha sada zdržućenih stranaka, da stvore svoj pašaluk u zemlji, da struši radikalne pravaške elemente, otruje narod i bací pod noge vjeru, koja je duboko usadjena u srcu narode. Ovi su izbori pokazali, da narod ne će da trpi u svojoj sredini tiraniju i fidejkom nekolike, došao je do uvjerenja, da oligarhija mora pasti, a da se na njenim ruševinama digne stranka, koja ne će da bude *modom*, kao Smodlakova propaganda, jer modi dodje i nestaje, dok hrvatska stranka prava naravna je jer počiva u duši naroda, a u istoj duši naroda počiva amanet kršćanske vjere, što bi naši protivnici htjeli izčupati, premda se farizejski više puta u svojim novinama izmotavaju, da je vjera jedno a politika drugo, a time misle samo obesjetiti prostotu, i zabašutiti svoju namjeru, pa zato lako i razumijemo njihovu kampanju, sistematičnu mržnju na naše rodoljubino i radikalno svećenstvo. Pao je dr. Drinković, ali samo korupcijom (Gospodar Melko imi ti je Vrgorac!). Pobjedio je gospod Melko Čingrija, ali se time ne može dići, jer je to bila Pirova pobjeda u pravom smislu riječi. A u toliko dovikujemo neprijateljima: do vidjenja, vidjet ćemo se opet na kresu — Stonjanje če — kako se čvrstvo nadamo — još bolje osvetljati svoje lice. Sada prijeti Malo Stonjanjima, Sladijanjima, Česvinjanima i ostalima, ali se oni ne boje, važe prianje ne hasne vam ništa, a vaših protekcija narod ne trebaje. Ako je Hrvatska stranka prava proti svim makinacijama iznijela međan pri ovim izborima, valja — jer to pravednost zahtijeva — zahvaliti neuromornom nastojanju običju i zaslujnog Dekana vitezu Nika Buntića, koji od početka pa do danas u Stonu zagovara Šivo i neuromornu načelu stranke prava koja brani vjeru i sve interese naroda, a uz bok njegov radio je i radi dični starac Don Niko Baća i pozvani mladi Malostonski svećenik Gjuro Krečak i svi ostali župnici Stonske okolice. Svi vidjeniji slobodni ljudi u Stonu i okolicu kao što je pravnik Kralj, Vlašić, Medi, Baće, Antunica Franušić, Gjanović braća Ljubić, Ljepošić, Maškarić itd. i svi bez razlike malog i prostog radnika i težaka do čestitih gospodara i posjednika u svim odlomcima, svi su radili žilave i neustrašivo u smjeru i prema načelima pravaške stranke, a svima je prednjačila dična stonka mladost. A sada kličemo:

Zivjeli pravaši Stona i okoline!

Zivio dični dr. M. Drinković!

Zivljeli čelični boroci. Do vidova na kreševu! — neprelomivi junaci Stona — Malog Stoma — Hodilja — Luke Česvinice — Brodaca — Kobrša — Zatona — Porukava — Smokavljana — Stupe.

Bog i Hrvati! .

† Dr. Vicko Mihaljević.

Na 25. ov. mj. umro je nakon dužeg bojanja, uslijed kapi koja mu bila pala, dr. V. Mihaljević. Odvjetnik, zastupnik i načelnik Slijepeta, koji je davao svojim zvančanim poslu, svojem zastupstvu i načelništvu nejki poseban poslovni karakter, bio je za kratko doba i predsjednik stranke, koja u istinu zasluzila naslov utvare.

Mihaljević i u tomu, kao javan čovjek, ličnost, koja u sebi predstavlja cijelu stranku: mješanju svih mogućih svojstava i opreka. Političko djelovanje samo je niješto umjetna i službena raznim špekulacijam raznih poduzeća.

Mihaljević je "io inače satirik, često cincan po najskrajnjim granicama. Pisao je „Pregršt Sušnja“, satirične pjesme, koje šibaju do krv odnošaje u Dalmaciji, a osobito u Slijepetu. Nego valja uprat jer je tako dobro poznavao svu gnijezde, koja je kužila i kužila na javni život, političar Mihaljević nije ni htio ni mogao da sledi savjete satiričara, te je plovio i sam strujom koju je onako žigosa.

Mihaljević ostavlja za sobom veliku prazninu u Slijepetu, osobito na poduzetnom i industrijalnom polju. Jeli on i na tom polju gradio na čvrstim temeljima to će budućnost pokazati.

Za Mihaljevićem imat će uzroka da mnogi u Slijepetu, i prema smo se borili proti stranci i ljudima, koji su mu bili drugovi, u času smrti nemamoćno a da mu ne zaželimo: bila mu lahkav hrvatska zemlja.

Izborno zgodopisje.

Nedopušteno i lažno sredstvo agitacije. Naši protivnici pred izbore u svojim ustima imali su svakud ime pk. Šupuka. Pred narodom su se tim imenom služili i govorili, da su mu pravaši krivi smrti. Ovi sramotni radnici, ove nepošteno klevetanje, sada po izborima vraćamo u lice gnjusnim protivnicima. Svi pravi Šibenčani znaju, da je pok. vitez Šupuk privratio ruke našoj stranci a zna se za što, sv

pošteni Šibenčani znaju, da je on to učinio, jer je u pravašima vidio poštene i nesobične ljudi; svi Šibenčani znaju, da je to pok. Šupuk učinio i za to, da spasi sebi ugled, a občinu rieši samoživaca ovđe predvodjenih od Pendula i Hanibala, onih samoživaca, koji su bili doveli občinsku imovinu na rub propasti. Svi pošteni Šibenčani znaju, da su današnji Pendulovi ogorčili pok. Šupuku zadnje dane života, a svaki pravi Šibenčan i nešibenčan, svaki pošteni Hrvat prezim je susretao glasovitog Pendulaškog kapra Marinkovića koji je imao srđen predložiti, da se slika pokonjika bací u zahod. Svi pošteni Šibenčani znaju, da današnji Pendulovi nisu kao gradjani sudjelovali sprovdou pokonjika, kao što znaju, da ako je pok. Šupuk učinjenia onakova zadnja počast, da su ju učinili pravaši, dok su današnji Pendulovi teku sluhbene osobe sprovdou sudjelovali.

Ovo su fakti, politički niškovi, koja ne možete pobiti. Napred s vašom nepoštenom robatom, koja gura u propast same vas, jer istrina, i ako kasno, ali ipak pobijedite.

„Preporod“. Sinj, 21. 6. U „Preporod“ br. 6. str. 41., neki mudrijaš po drugi put uzmilje u obranu činovnike pri sinjskoj občinici, proti toboljnjemu zulumu občinskih upravitelja i većnika, od kojih da bivaju proganjeni i smetani u „njihovom slobodnom mišljenju i uvjerenju“. Sve se ovo tvrdi, a bez i jednoga zato dokaza. Možda neke činovnike uzmilje u obranu zato, što izdavaju uredne tajne, stoga što izvrši zapisnike, što neke većinike vredaju, stoga, što u uredu rovare proti današnjoj upravi, stoga, što se na njihovim informacijama lažnim šalju tužbe na zemaljski odbor, stoga, što za vremje izbornoj javnoj agitacije, kao tajnik Grabovac, što na javnim skupštinama viškote proti občini, proti bivšem zastupniku, proti svećenstvu, možda ih uzmilje u obranu, što se je sa činovnicim postupalo blago i snošljivo, što većina njih nije zasluzila dapaće niti časa da u službi ostanu, zar zato, što su dva imenovana stalnici sa pravom na mirovnu? Za svaku ova dokaza se ima — a ako su dvije iztrage bile na občini današnjoj, djele je to nekih činovnika, koji su sramotni ostali. Najbolju će ljubav i uslugu nepozvani branjoc učiniti sinjskim občinskim činovnicim, ako o njima bude dobro muđao, jer njemu je dobro poznato, da ih većina niti prema sposobnosti a niti prema radostini ne zasljuhiće da onđe sjede, a pogotovo isti branjoc ima jedino občinskoj upravi i većinicom biti haran, da je dignut sa puta propasti materijalne i moralne. Istinovje.

Iz Igrana. Odkad dovršili izbore, našem čaušu vazda pune ruke posla. Obdan, obnoć obliće po Igrami, Živogošću i Drašnicama i raznosi opomene, što ih izdala Antičićeva blagajna pristašam pravaške stranke. U opomeni groziti se svakomu, da će ga „utrati u troškove“, ako kroz osnu dana ne izplati što je dužan. Ovakovih opomena imamo sad cieli snop pred sobom. — Neće Antičić da pošalje opomene svomu sužnju, bezglavom glavaru, komu ni za njegovu pačkastu glavu ni imovinu ne bi dali ni deseti dio našega luga sa komina, a kamo li tolike hiljade.

Vredno je iztaknuti, da Antičićevi plaćenici pravaši javno govorile, da ih ne bi stavljali na muke, da su glasovali za „Antičićevu stranku“.

Eto zašto demokrati-utvaraši osnivaju blagajne. Za ništa drugo, nego da njima, pijavicom naroda, narod robuje i da ga u uzici drže kô niemu marvu.

Dokle će im svako bezakonje u Primorju palit? Gremo da vidimo.

Igranci! Nemojte da se dogodi vam s blagajnom, što i biedoju Markeljuš s valizicom. Neodvisni Primorac.

Naši dopisi.

Sinj, 22. lipnja.

Slavlje pravaške pobjede u Sinju.

Priprave.

Devetnaesti dan mjeseca lipnja ostati će u vječnoj usponjenoj ovoga izbornoga sreza. Teror i bezakonje nadilazi sve granice ljudskog primanja. Pod krikom slobodoumlja, naprednjaštva, radikalizma i stotine drugih lepih i bučnih naziva sve raznobojne pijavice maloga puška napale na slobodu, sreću i poštenje djevičanske cetske krajine.

Još u izbornim agitacijama lačali su i naj-sramotnijih i najbezobraznijih sredstava, kako da pošalju u Beč Tripalova zeta br. 2, pa kako da preko njegova mandata popnu na občinske jasne oznale zloglasnu i nezasutu mđoru, koja je skoro kroz pôvike izbjegala mučeniku krv ovoga čestitoga naroda.

U svuru na svu paru radili svi lugari, poljari, pristavi, čauši, činovnički, sitnog i

krupnog zuba, trgovčići, golotrbici, u jednu rieč, svi, koji su za sreće pašine ere mukte živjeli na račun maloga puka. Svi se ovi stvorovi urotili pod vodstvom *propaloga plemića* i svaki kamen promakli na sve što pošteno misli i osjeća.

Automobili, kočije, kola čitavi su mjesec jurili uzduž i poprieko ciele krajine: vino i pivu se na stolite točila, krmad, goveda, janjići se klali, novac se prospao, obecavala se zlatna brda i srebrne doline, ako se stari *dobrotvori* upozivate na izgubljene mjesto.

Korupcija je dospjela vrhuncu. Vjerovnike knjižice, sudbeni tražbe, prianje i zastrašivanja visjela su nad glamom blednoga seljaka, poput Damoklova mača. Pazar se otvorio ljudskoga poštenja i kupovalo se glasovnice na sve četiri strane.

U službu se uzeли najpokvareniji ljudi, koji su javno glamom pribili svakomu, ko neće sa njima. Svak i danas privaci bili napadani najgnjusnijim rječetinam, pače više puta iz zaseda se vrebalo na njihov život.

Prvič se ovoj udržanju reda i pravice pri stupio ovoj kliki sa svojim sinovim i svom bojnijem spremom. Javno agitirali i davali im najzadnjšu pomoć u svomu, što bi moglo ponositi teror.

Priravite na ovaj izbor najveća je sramota za stranku, koja se hoće da kiti najgizadivim perjem slobode. Kraj svih nečuvenih bezakonja, zlorab, zastrašivanja, progona, napadaja, ipak je bio i zet br. 2 ružno poražen.

Ova bi ih bruka imala očeći, pa da su najdeblje slonove kože.

Izbor.

Nema pera, koje bi moglo, pa i u najkrupnijim potezim dignuti barem približnu sliku neljudskog rada naših protivnika.

Zakonili se u krasni hlad navrnutih bodeža, pa u tom blagoslovljenom hladu tražili osobnu slobodu svjetskih biraca!

Naši ljudi u veličanstvenim povorkama pod barjacim idu mirno, dostojarstveno, vedra čela na izbornu mrežu. Na mjeđu *propalog plemića* i njegovih pouzdanih kavaza, otimaju se našim ljudim sprave za čišćenje lula, kao kakovi otrvani bodeži, dok njihovi uza sve izazivanje s puškama i nožim u pripavačima idu nesmetano. Na izborništvinu naši miruju, uztrpljivo čekaju red, a protivnici napadaju i u bužiljim ulazu u izborne dvorane. Na sinjskom biralističkom zemljotresu Toma s proraza daje naloge, a izpod proraza šepiri se *propali plemići*, kao srušeni.

O tajnici izbornih žara, tko bi mogao govoriti? Značajno je samo to, da protivnici, kad se je naš zastupnik u oči izbora kladio svojim mandatom, ako mu donesu 4000 glasovnica, svi su ostali kao zaljeveni, prenda su sami prvi izazvali bili. Sami su se hvalili, da su kupili 2000 glasovnica. Uzme li se još k tomu u obzir, da je glasalo do 2000 pravoslavne bratije, onda se može imati približni pojam o ljubavi, koju su znali steći u narodnom srcu. Ovo bi bio argumentum ad hominem.

O našim računim nije moglo pasti nikako više od 8000 glasova; a onamo, na naše veliko čudo konstatirano ih je preko 9500!

Ovdje ćemo staviti punctum.

Slavlje.

U kasno doba noći u njihovoj čtaonici, gdje se bili sgrnuli svi napredni elementi naše ulice, zaorci iznenada gromoviti „živio naš zastupnik Masovčić, dolje načrnatjaci“ itd. Za tim se prosu ova neoprana družba po javnom trgu izpod Masovčićeve kuće, pa s divljim urljkama pozdravljala budućeg zastupnika. Bacali od veselja klobuke po krovu njegove kuće, a gospodja mu primala razna odaslanstva i prisipaša sa proraza cveće na nadprednu čeljad. Pop Grabovac, na polak sanjiv, isletio na trg i pridružio se običm slavlju uz zanoski pokliki: „nek se ori“. Ova komedija trajala je čitav sat na našu zabavu: bilo je krasnoga pazar!

Među tim, kad se službeno izpostavilo, da je izabran za zastupnika dr. Ante Sesardić, tada spontano izli se neopisivo veselje iz srca našeg poštenoga naroda. Protivnici izčeznuli; a naši nosiči svoga zastupnika zanosili se sve do ponoći, kličući „živio dr. Sesardić naš mili zastupnik, živila stranka prava, dolje i djedovi i teči“.

Još uvek zastave lepršaju po našim kućama, po noći se vatre pale po svim brdima Cetine, veselju ni kraja ni konca.

*

Sinj, 25. 6.

Izborne osvete.

Po svim kotarima Dalmacije vodila se je doistine zamaštita i užasna borba, ali kakavom se sredstvima vodila u ovomu kotaru, nije

joj slične, a to sa strane narodno-demokratske. Za vrieme izborne agitacije narod su varali na sve moguće načine, opijali, (izgled Ruda) zastrašivali, a što je najpodlje prietnjom duga, narodu slobodnu izbornu volju dizali. Nikakov trgovac, počan od Tripala pa do najmanjega krčmarica nije ostao, a da nije po više puta svojim dužnicima po više poziva slali lozinkom: Rajo, ili novac ili glasovnicu. Mnogi na ovu zapoved podlegoše, a mnogi sve pregoriše za obraz, ali obraz za ništa.

Gdj je se boj bje, tu na jednoj strani i pobjeda zasiće, te poslije boja kopljem o ledinu. Ali tako se ne dogodi kod provikanih ljubitelja maloga puka, već oni sad nakon izbora, nakon gubića osvetom kipe, mržnjom se tove, te onaj narod po komu su se bogatstva domogli, koga su većinu kamatou izissali, sad ga nemlostno na put bacaju, zato uprav, što nije htio pod noge staviti svoje izborne osvjeđenje i protiv svomu uvjerenju za njih glasovati.

Kroz ovo malo dana nakon izbora kao biesni na 1000 razaslali su poziva dužnicima od Tripala i njihovih priprema, da svih koji snjima ne glasovaše moraju svoje dugove podmiriti kroz osam dana. Peticije se rade. Dr. Grisogon džep se puni, i tako će mu se djelomično nadoplatiti izborni rad, i nadoknadići ono više hiljada što je dopunjio za izbornu kreševu. Dapače i ovu počinjaju da niti što neće da prodaju. Što ovaku nemotu nemože a da javnost ne osudi i ne žigoše smotratim, nedostojnim i nepoštenim dijelom provikanih ljubitelja maloga puka. — Neka se dobro sjeti one poslovike pritiskano jače sve to viša skake. — Ali nadati se je, da barem C. K. Sud ne će nasjetiti ovim narodnim umetiteljima, te narodu osude izdatavati kroz 14 dana da izplate dug pod prijetnjom ovrhe (možda da Komlobatović hoće) jer sad nije doba plaćanja, narod nema odklen novca smaći a tim više, kad su pozari zatvoreni u tom pravcu upravljene je brojovana molba na Predsjedništvo Sudista u Zadru, da se narod barem u Sudstvu zbog izbornih osveta ne stiska za vrat. — Uzdamo se, da će starje vlasti proti ovome znati postupati. Najveću bi pedipsu od zakona zasluzili onih koji narodu izbornu slobodu daju prijetnjom izričitim dugu, prije i poslije izbora — tad obće pravo glasa postaje iluzorna postaje „mora“ slobodne savjesti, postaje na propast moralnu i materijalnu narodu.

Sinj, 26. 6.

Izbor.

U 49. broju tuži se „Sloboda“, da je Sinj „srez čisto seljački, jer broj preko 95% težaka, od kojih su dve trećine neipiseme. Sela su vanredno razpršena i težko pristupna, neka su po cieli dan hoda udaljena od kotarske varošice, a mnoga su bez ikakvoga puta“. Ovo je sve živa istina: tužna slika četvrtdesetogodišnje uprave demokratskoga vodje Tripala. Nego nije „Sloboda“ do zapuštenosti cetske krajine, kôjko li je do izbornih pazar ljudskoga poštenja. Sedam je automobilu neprestano križalo, ali ipak nije moglo dospijeti mnoge „neprovenute krajne“. Hic Radus, hic salta.

Krokodiliske suze prolije „Sloboda“, što njezini napredni ljudi ne mogli svoju trgovinu pješke razvijati; tvrdia je kist poštenje cetskog težaka. Ne treba zato ni škola, ni puteva: to je baština, koju otac sinu u amanet ostavlja.

Priznaje ovu istinu i sama „Sloboda“, dok piše, da je izborni agitacija, taj „logomni, neopisivi trud, pa on ledja mladih ljudi, većinom trgovaca, koji je kratko vrieme od mjeseca dana učinile pravo čudo“.

Ovi trgovci ljudskoga poštenja uspjeli su, ali samo onđe, gdje se razvio element kruhoboraca, a taj je ambijent pismene celjadi. Ovo je trebalо izpraviti.

Istina je i to, da „fratri nisu kupili nitiglog jednog seljaka“. Zlatno priznanje.

Priznajemo i to, da „Sloboda“ dobro čini, kad veli da skida kapu pred svojim trgovcima, jer da su učinili „što se u obće smatralo nemogućim“.

Sa „Slobodom“ i mi ćemo rado završiti: „Evalu cetskim sokolovima!“

Iz grada i okolice.

KONAČNO UREDJENO PITANJE DOGONA BLAGA U BOSNU.

Napokon je, nakon dugog i upornog zaузimanja naše občine i našeg zastupnika dra. Dubilića, dozvoljen prilist dalmatinskog blaga na svrgavanje pogrančne pušnjake u Bosni i Hercegovini te l' na ljetne pašnjake, uz sledeće uvjete:

Blago, koje se izgoni na pogrančne i ljetne pašnjake u Bosni i Hercegovini mora biti počrno ređovitom marvinskim putnicama, na kojima mora biti potvrđeno sa strane nadležne političke vlasti prve molbe, da u mjestu po-

HRVATSKA VJERESIJSKA BANKA PODRUŽNICA ŠIBENIK ::

Centralna DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU
DIONIČKA GLAVNICA 2,000.000 K
PRIČUVNA ZAKLADA U PRITIČCI 250.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULÖZKE NA KNJIŽICE U KONTO KURENTU.
I ČEK PROMETU; ESKOMPTUJE MJENICE, OBAVLJA
INKASO, POHRANjuJE I UPRAVLJA V. JEDNINE. DE-
VIZE SE PREUZIMUJU NAJKULANTNije. IZPLATENA
SVM. Mjestima TU i NOZEMSTVA OBAVLJAUJU SE
BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE.

MJENJAČNICA

KUPUJE I PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERET-
NICE, ZALOZNICE, SREĆKE, VALUTE, KUPONE.
PRODAJA SRĘCÁKA NA OBROČNO ODPLAĆIVANJE.
OSJEGURANJE PROTIV GUBITKA ŽRIEBANJA. REVI-
ZIJA SRĘCÁKA I VREDNOSTNIH PAPIRA BEZPLAT-
NO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA.

Knjižara i papirnica Jvana Grimanija - Šibenik

Preporuča p. n. občinstvu svoj veliki izbor hrvatskih, njemečkih, talijanskih i francuzskih knjiga, romana, slavnica, riečnika, onda pisacih sprava, trgovackih knjiga, uredovog papira, elegantnih listova za pisma i razglednica. Prima predplate na sve hrvatske i strane časopise uz originalnu cenu sa tačnim i brzim dostavljanjem u kuću — Velika zaliha svakovrstnih teplomjera, cikver-naočala od najbolje vrsti leća u svim gradnjicama.

Vanjske naručbe obavljaju kretom pošte.

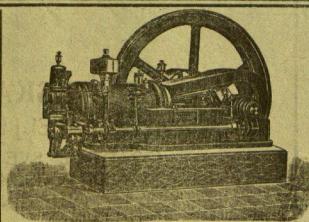
Skladište fotografiskih aparata i svih nuzgrednih potrebitina. — Preuzimlje naručbe svakovrstnih pečata od kaučuka i kovine. — Skladište najboljih i najjedinstvenijih šivačkih strojeva „Singer“ najnovijih sistema.

NAJBOLJI NAMJEŠTAJI SNAGE

Kao što su motori na plin (gas), benzин, žestu, kameno i sirovo ulje, na mršavi plin, za obrt.-poljodjelske i električne namještaje snage proizvodja

Draždanska tvornica -- motora na plin -- (A. G. Dresden Gasmotoren-Fabrik)

Tražite cienike i proračune badava.
Dopisivanje hrvatski, talijanski, njemački i slovenski.

Izklučivo glavno predstavništvo, kamo valja upraviti sve upite:

EMANUEL i OSKAR KRAUS

Tehnička poslovnička TRST, Via San Nicolo 2/c.

Krondorferova alkalička naravna, kiselica.

Dobiva se u drogariji V. Vučića, Šibenik

VELIKA ZLATARIJA G. PLANČIĆ Vis-STARIGRAD-Velaluka

Bogato snabdjevena podružnica - Šibenik.

PRODAJEM SVAKOVRSTNI KOŽA NA MALO I VELIKO. PRIMAJU
SE I PISMENE NARUČBE IZ VANA UZ POUZEĆE, A POZNATIM I
:: BEZ POUZEĆE DO IZMINUĆA UTANAČENOG ROKA IZPLATE. ::

IMADEM VELIKU ZALINU GOTOVIH CIPELA I RADIONICU SVAKOVRSTNE OBUIĆE
I OPANAKA. IZRADIJUJU SE BRZO I TAČNO PO NAJFINIJEM I NAJMODERNIJEM
SISTEMU. PODPISANI SE OSOBITO PREPORUČUJE GG. ČINOVNICIMA, C. KRALJ.
VOJNITU, ORUŽNICIMA I FINANCIAL. STRAŽARIMA. PRODAJE SE TAKODJER
I NA MJESECNE OBROKE.

AUGUST ŽIGON — ŠIBENIK.

TVORNICA PAPIRNATIH VREĆICA

- ANTE ZORIĆ — ŠIBENIK — (DALMACIJA). -

Tvornica je uređena sa svim potrebnim strojevima. Izrađuje vrećice u svim veličinama i u svim bojama. Ovo je prvo i jedino domaće poduzeće ove vrste. Ciene su vrlo umjerene, te domaći potrošioci ne će imati razloga, da pored domaćeg poduzeća služe se iz vana.

-- NARUČBE SE IZVRŠUJU VRLO BRZO I TOČNO. --

SINGER

„66“

— ŠIVAČI STROJ —
NAJNOVIJI I NAJSAVRŠENIJI.

SINGER

— ŠIVAČI STROJEVI —
SINGER MOGU SE DOBITI
SAMO U NAŠIM VLASTITIM
DUČANIMA.

DRUŽTVO SINGER A. D. ZA ŠIVAČE STROJEVE ŠIBENIK — GLAVNA ULICA.

Na zahtjev šalju se sve upute. Uzorec vezova kao i šiveni uzorec šalju se badava i franko.

Za bolestne na želudcu!

Svirna, koji prehladom ili prenartpanjem želudca, užitkom slabe, neprovabiljive, prehladne ili pretople hrane, te neumjereno dobitju želudaci katar, grève, bolove, težku probavu i sluz, preporučamo dobar domaći izkušan i lek:

„Hubert Ullrich'scher Kräuterwein!“

Ovo biljevitno vino je sok dobrih i zdravih biljaka, preparirano sa izvrstnim vinom, te rađen otprilike zgradićem, dobro odstranjuje se želudaci bolesti u zametku. Simptoni kao: glavobolje, štucavice, ljustina, sudost, sluz, bljuvanje, što pate kronične želudaci bolesti, nakon nekoliko dana lečenja nestaju.

ZATVOR — I međe posjedice: smalakanje, kolika, kucavica srca, bezanica, kao što i zgrušanje krv u džigarcama, hemoroidi, često se izliče brzo sa DR. ULLRICHOVIM biljevitim vodom. — Isti tako i suho bledo lice, slabokrvnost, oslabljenje, koji su posjedica mosti probave, slabe krv i neurednosti u džigerci. Pomaže kod slabog apetita, nervozne uzbudjenosti, nerazpoloženja, glavobolje i bezanice.

Biljevitno vino podaje oslabljenu telu novu snagu. — Biljevitno vino je dobar i lečiti, pomaže probavu i hranivost, kao što i promjenu životnog stola. — Uskorije pravljene krv, umiruje žive i podiže veselje za život. Dokazuju mnoga priznanja i zahvalna pismala.

Hubert Ullrich'scher Kräuterwein može se dobiti u bocama po K 3 — i K 4 — u lje-karnama Šibeniku, Skradinu, Zadru, Drištu, Triesu, Biogradu na moru, Benkovca Kninu, Vrliku, Sinju, Kaštel Starog, Splitu, te u cijeloj Austro-Ugarskoj.

Također razslijduj i lejkarnu u Šibeniku i 3 više bota „Kräuterwein“ po originalnoj ceni na sva mesta Austro-Ugarske.

Čuvajte se patvorenja!

Zahtjevajte izričito:

„Hubert Ullrich'scher Kräuterwein“

Moje biljevitno vino nije nikakva tajna: Njegova sastojina jest: Malaga 450, Vinška žesta 100, Gileosin 100, Crveno vino 240. Sok od jagoda 150. Sok od trešnja 320. Mana 30. Koromča, anis, helesko, američansko, enciansko i kalmursko korištenje po 10, pominjamo sve ukupa.